

Babam

– nefesi · 16 Şubat 2017

BABAM

Daha küçük yaşta kader örmüş ağını
Yetim kalmış kaybetmiş anacığını
Başta yok sırt açık, yalın ayağını
Sokacak bir yuva bulamamış ,babam

Yoksulluk gariplik bükmüş belini
Ara yerde nasır bağlamış elini
Bir tas çorba sıcak yemeyi
Yiyecek bir sofraya bulamamış ,babam

Kimi zaman ırgat kimide çobanlık
Merekler harebeler olmuş yataklık
Dizi dibinde görmüş babasızlık
Başını okşayacak el bulamamış ,babam

Çocuk yaşta gurbet ellerde
Doğudan uzak Trakya ilerde
Kara taşın yatağı toprak altında
Maden ocaklarını mesken tutmuş ,babam

Düşmüşsün feleğin eline bahtın kara
Kelleyi koltuğa alıp girdiğin oda kara
Yüzü koyun çıkardığın kömür kara
Aydınlık yüzü görmemiş, babam

Evlenip yuva kurdun kendince
Sonunda olmuştu senide sevecek
Kendi ocağında çayın kaynayıp yemeğin pişecek
Geçte olsa gün yüzü gördü, babam

Zalim felek bir kez daha attı pençesini
Aldı oğlum kızım diyen sesini
Şükür ki bize bağışladı Mevlam nefesini
Evimizin direyi büyüydü, babam

Dağ olsa dayanamaz çökerdi
Çınar olsa tutunamaz düşerdi
Bu yükü senden başkası taşıyamazdı
Koca dünyayı yüklenmiş sin,babam

Evlatların çok sever, torunların daha başka
Fazla yazamadım gözlerim boğuldu yaşa
Bizi muhtaç etmedin ne kuruya nede yaşa
Her birimiz kurbanız sana, babam
yolcu...